

Vaig ser guarit a Lourdes

Jesús és viu i camina amb nosaltres. Un miracle pot succeir quan menys t'ho esperes: a mi m'ha passat!

Em dic José Ángel Ortega, visc a L'Hospitalet de Llobregat (Barcelona), he crescut i madurat la meua fe en la Renovació Carismàtica i pertanyo a la Comunitat "Déu amb Nosaltres".

Vull donar testimoni amb aquest article d'haver rebut una guarició física a Lourdes. Però abans d'entrar en els detalls de com va passar el portent, m'agradaria compartir amb tu una mica de la meua història de fe..

Una mica de context.

Per "l'entranyable misericòrdia del nostre Déu" (Lluc 1, 78) vaig tenir la gràcia de viure un procés de conversió en la meua adolescència. Amb 15-16 anys vaig començar un temps de cerca del Senyor i també de revisió de la pràctica religiosa que havia viscut a casa.

Visitar un lloc d'aparicions de la Mare de Déu, sens dubte era una cosa que encaixava molt bé en la meua recerca, així que vaig embarcar-me en un viatge organitzat a Lourdes amb germans de la Renovació Carismàtica, la major part del grup "Amor de Déu". Cal destacar aquí que tots em portaven un marge de 40-50 anys d'"experiència acumulada", i això em convertia en l'ànima més jove de l'autocar, però tots ells eren molt vitals, mostraven sempre un molt bon humor i una fe viva (una fe que per a mi era desconeguda fins aquell moment, no era només un conjunt d'idees en el seu pensament, sinó una convicció que guiava cada pas d'aquests germans al seu dia a dia).

Respecte a mi, desconeixia tots els detalls del lloc que anava a visitar, no sabia res de Bernadette, ni de les aparicions, ni de la font miraculosa, ni tan sols entenia el significat de la "Immaculada Concepció"... però el desig de créixer en Déu guiava el meu cor.

Allí, puc dir, que va començar la meua relació amb Maria, acceptant-la com a Mare a la meua vida espiritual, però també és cert que va quedar com una bonica experiència en la meua història de vida, que lamentablement va quedar en el passat.

Van anar passant els anys i vaig conèixer la que avui és la meua dona, per descomptat, un dels llocs que li havia d'ensenyar era Lourdes, així que, amb 25 anys, vam decidir passar-hi un cap d'any, per celebrar amb Maria l'inici del nou any. Si la meua primera peregrinació la vaig fer amb germans del grup "Amor de Déu" (organitzada per l'Apostolat de la Divina Misericòrdia de Barcelona), aquesta vegada, pel meu compte, ens vam allotjar al Convent de l'"Amor de Déu"... La providència que sempre ens parla!

Un nou apropament a Lourdes!

Els anys van anar passant, i per A o per B, Lourdes i el meravellós testimoni de Santa Bernadette Soubirous, lamentablement, va tornar a quedar en el passat. Vam seguir la nostra vida, vam tenir tres fills i la providència de Déu va tornar a trucar a la nostra porta. Javier, un amic taxista, em demanava un favor. Acabava d'intervenir-se dels ulls i la convalescència posterior li impossibilitava fer la feina, així que em va proposar si podia portar a Lourdes a una senyora, Montserrat D., membre de l'Hospitalitat de Lourdes. Ell la portava cada any,

però aquesta vegada li resultava impossible fer-ho...

La idea de tornar a la Lourdes, per descomptat, m'atreia, malgrat que això suposava deixar la meva família a Barcelona, però podia matar dos ocells d'un tret: ajudar el Javier en el favor que em demanava i tornar a estar en aquell lloc tan especial que Maria va triar per atraure'ns Jesús.

Finalment vaig acceptar la proposta!, i amb una germana de la meva Comunitat, Margarita, vaig passar del 22 al 24 de juny de 2019 a Lourdes. No cal dir que de cada lloc que visitàvem: la font d'aigua, la gruta, el calabós "cachot", la processó de les torxes... enviava un complet

reportatge fotogràfic a casa, perquè tant la meva dona com els meus tres fills, Lucas, Marcos i Mateo, amb 9, 7 i 4 anys, fossin participants de la meva visita.

QUÈ VA PASSAR A LOURDES?

Les Aparicions a Lourdes van consistir en 18 visites de la Verge Maria a la petita Bernadette Soubirous, que en aquell moment tenia 14 anys d'edat.

Van ocórrer entre l'11 de febrer i el 16 de juliol de 1858 a la Gruta de Massabielle, on va brollar una font d'aigua miraculosa.

Bernadette era la gran de nou germans, encara que només quatre van sobreviure la infància.

"La gràcia de Lourdes va arribar a la meva família, encara que fos tan sols amb fotografies i vídeos".

Què va passar? Que la gràcia que es viu a Lourdes va arribar a la meva família, encara que fos tan sols a partir de fotografies i vídeos, i quan vaig tornar a Barcelona em van demanar poder visitar, ells també, aquest meravellós lloc, on va brollar miraculosament la deu... No vam trigar gaire, del 5 al 7 de juliol del 2019, vam visitar Lourdes. Tot ens

parlava, la senzillesa i la pobresa de Bernadette, l'elecció de Maria d'aquesta nena, la font d'aigua pura que evoca la puresa de Maria, poder-nos rentar amb aquesta aigua demanant a Déu la gràcia de la conversió, la processó de les torxes, etc.

Però crec, que una cosa decisiva perquè els meus fills entressin a la "gràcia de Lourdes", fins i tot la meva dona i jo mateix, va ser que vam poder assistir a la representació del musical sobre les aparicions i la vida de Bernadette, on vam poder veure amb els nostres ulls i sentir amb profunditat el que hi va passar.

Com sempre, que aquest musical s'oferís als pelegrins, just en aquell moment, va ser una altra gentilesa de la providència de Déu. Gràcies Jesús!

Lourdes, actualitat i presència.

Des de llavors, pràcticament cada any, la visita a Lourdes ha estat una cosa que ha marcat l'itinerari espiritual de la nostra família. Recordo especialment una ocasió en què vaig dir als nens: Què preferiu: anar a Port Aventura aquest cap de setmana o tornar a Lourdes? La veritat és que a mi el cos em demanava una mica d'adrenalina i visitar un parc d'atraccions, sincerament, em venia de gust... Però quina va ser la meva sorpresa quan la resposta dels nens va ser: A Lourdes! Només en recordar aquest moment se m'omplen els ulls de llàgrimes en contemplar la gràcia de Déu actuant-hi.

Fins i tot vam fer un pelegrinatge durant l'estiu, en el transcurs de dos anys, per recórrer els llocs més importants on es va aparèixer la Mare de Déu a França durant el segle XIX: la medalla miraculosa (París), La Nostra Senyora de la Misericòrdia (Pellevoisin), La Salette, Pontmain, La nostra Senyora de l'Oració (L'Île-Bouchard) i Lourdes.

Visitar un lloc d'aparicions és per a la nostra família un moment de gràcia, on amb facilitat podem actualitzar i prendre consciència de la crida que ens fa el cel, aprenent, dels testimonis més diversos, a tornar-nos cap a Déu i a fer del Senyor el centre de les nostres vides.

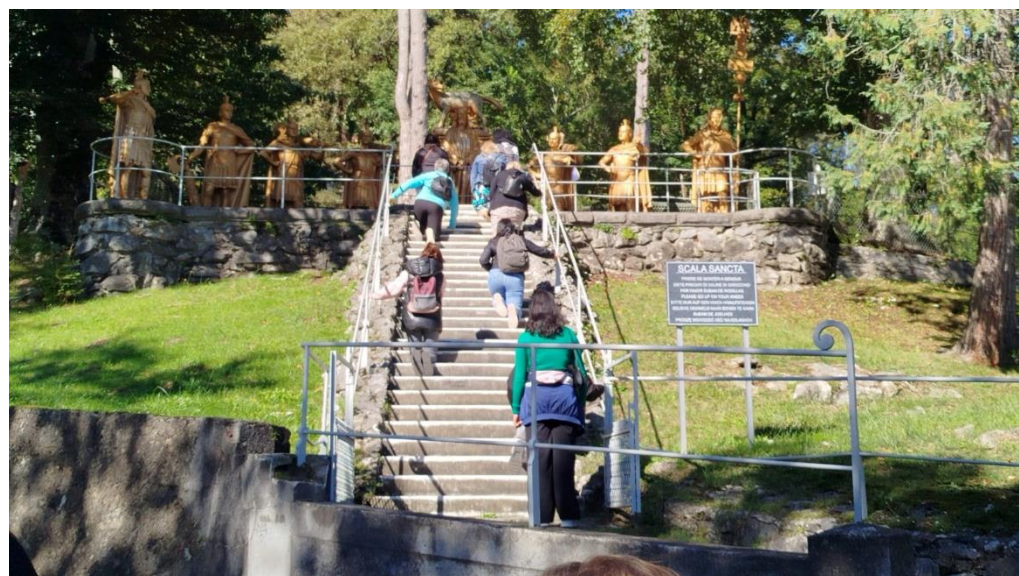

El dia que vaig ser guarit.

Vam arribar llavors al 14 de setembre del 2024, aquell cap de setmana fèiem la nostra “visita anual” al santuari de Lourdes. Com de costum, la jornada de dissabte va ser molt intensa i va estar plena d'activitats. Al matí vam fer el Via Crucis de la muntanya (Espélugues), acompanyant Jesús de la mà de les paraules de Bernadette.

Després visitem l'exposició dels miracles, on podeu llegir els detalls de les 72 guaricions miraculoses reconegudes oficialment per l'Església al Santuari de Lourdes mitjançant l'Oficina de Constatacions Mèdiques. Em va cridar l'atenció que a cada guarició miraculosa hi havia un moment en què la persona feia un acte de fe, gran o petit, com a resposta a una moció interior del Senyor. La veritat és que vam recórrer pràcticament els 72 miracles, destacant aquests actes de fe.

Por la tarda seguim les passes de Bernadette, un petit itinerari que comença al Santuari, passa

pel Molí de Boly, el Cachot (calabós) y acaba a la Parròquia al costat de la pila baptismal on va ser batejada, acompanyats de la germana Cristina, que amb molta simpatia ens va ajudar a aprofundir en la vivència de Bernadette i el missatge de Lourdes.

Després la processó eucarística, adorant a Jesús al Santíssim Sagrament, caminant amb Ell i posant-nos a la seva escolta a la basílica subterrània de Sant Pius X.

També hi va haver temps, és clar, per fer unes compres a les botiguetes que hi ha als voltants

del santuari, sempre recordant-nos dels que no han pogut ser allà amb nosaltres.

I a la nit, a l'esplanada del santuari, la processó de les torxes. Sempre és una alegria participar en el prec del rosari i veure la quantitat de gent que estant allà dóna testimoni del seu amor a Maria.

Normalment acabem les nostres jornades a Lourdes assistint a la missa que se celebra a la Gruta, després del rosari, i això és el que anàvem a fer, però...

QUÈ VA PASSAR A LOURDES?

Corrien temps difícils a França i la família de Bernadette va ser colpejada per la misèria. Vivien en extrema pobresa però mantenien la seva honradesa i humilitat.

A causa de la manca de diners, es van haver de refugiar en una antiga cel·la d'una presó abandonada (le Cachot), un lloc conegut per la seva insalubritat que va afectar greument la salut de la jove.

Anys més tard Bernadette deia: "Si la Verge hagués trobat algú més pobre i ignorant que jo a Lourdes, l'hauria escollit al meu lloc".

El moment crucial.

Quan estàvem arribant a la gruta em vaig adonar que la vista se'm va començar a ennuvol·lar i m'era impossible distingir detalls... De fet, no era capaç ni de veure on era la meva família, ja que havien anat davant meu per veure si trobaven algun banc lliure per a la celebració de l'eucaristia. No podia ni distingir la imatge de la Mare de Déu de Lourdes, sabia que era allà clar, veia una taca blanca, però no era capaç de distingir-ne els detalls. Era com mirar a través d'un microscopi desenfocat.

Em vaig començar a preocupar, no perquè aquests símptomes fossin desconeguts per a mi, ja que no ho eren, des de la meva adolescència he patit migranyes amb aura. En el meu cas, sempre previ al dolor incapacitant de la migranya que m'obligava a parar

tota activitat durant un dia complet tenia aquest símptoma: la impossibilitat d'enfocar la meua visió en coses concretes, tenint una visió borrosa i limitada. La meua preocupació consistia en el fet que sense tenir el medicament (ho havia oblidat a Barcelona) res no pararia el procés de migranya i acabaria amb un gran dolor i al llit, sense poder conduir fins a casa l'endemà.

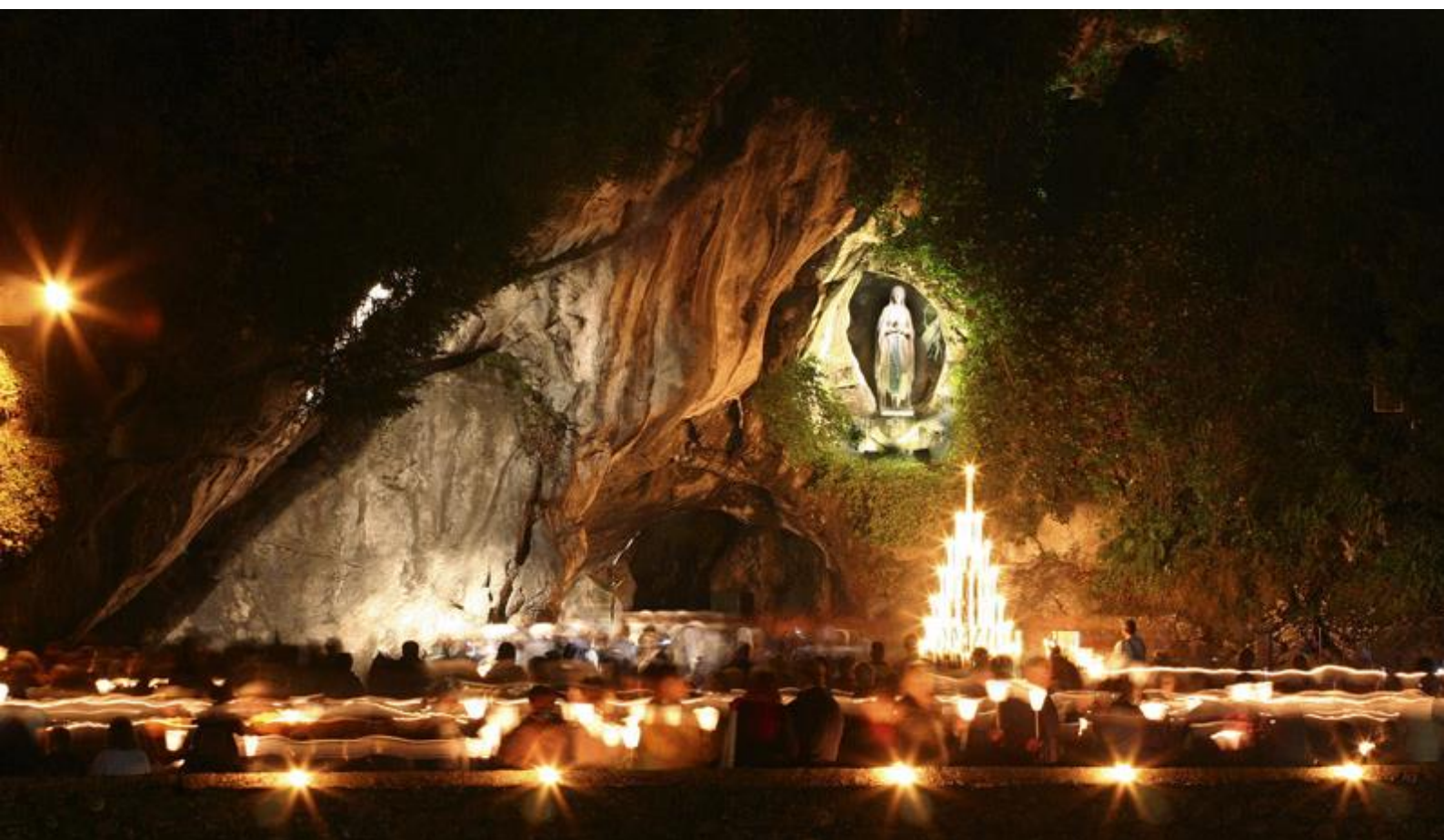
Finalment, vaig aconseguir distingir de lluny alguna cosa que es movia, em vaig acostar i era la mà del meu fill Mateo que em saludava per fer-me notar la seva presència. Em vaig acostar a la meua família i em vaig asseure a terra, perquè ja no hi havia lloc als bancs. La missa va començar, però per mitigar una mica el malestar de la visió borrosa vaig tancar els meus ulls, i, en aquell instant, vaig sentir dins meu, com una veu que semblava ser la meua pròpia:

- "José Ángel, estàs a Lourdes!"

Encara que sens dubte el que havia escoltat semblava un pensament més, em vaig sorprendre a mi mateix dialogant amb aquest pensament: Però, estic a missa (anàvem pel Kyrie), què he de fer?

- "Ves a rentar-te".

No va ser com una veu d'un altre món, no era una cosa que s'imposava, sinó una proposta senzilla, simplement com una idea que venia al meu pensament. Recordo que en aquell moment vaig pensar: **No tinc res a perdre!** Així que de mica en mica, amb la visió limitada que tenia, em vaig acostar a les fonts que hi ha a la dreta de la gruta, vaig beure aigua i vaig rentar els meus ulls. Un cop fet això vaig tornar a la celebració eucarística. Recordo que, en tornar, un altre pensament va passar per la meua ment:

- “Ara tancaràs els teus ulls per un moment i quan els tornis a obrir seràs capaç de veure bé la imatge de la Mare de Déu”.

Estava sent convidat a creure en la possibilitat de ser curat miraculosament, doncs sabia bé, que, un cop començat el procés migranyós amb la pèrdua de visió, sense prendre cap medicació, sempre, en tots els casos, acabava desembocant en l'aparició de l'intens dolor incapacitant, moltes vegades acompanyat de vòmits, i la necessitat de reposar al llit.

Doncs bé, vaig tancar els ulls, vaig esperar uns instants i em vaig preparar per tornar-los a obrir. Què va passar? Que seguia veient igual, no hi havia cap canvi, així que vaig pensar: Igual necessita més temps! Vaig tornar a tancar els ulls i vaig esperar així una estona més llarga.

Y llavors... el miracle!

Vaig obrir els meus ulls de nou, i progressivament, vaig començar a adonar-me que a cada segon que passava podia veure més detalls, el dolor continuava sense fer acte de presència i efectivament la imatge de la Verge a la fornícula de la gruta cada vegada era més nítida, més nítida i més nítida. Vaig mirar la meva família, ja no hi havia cap problema de visió, els podia veure perfectament.

Recordo que en aquell moment al meu interior estava com boig, estava clar que el procés de migranya s'havia no només aturat, sinó també revertit en segons, sense cap medicina (tenint en compte que la medicina no era capaç d'aturar el procés a

l'instant, necessitava el seu temps per actuar) però alhora no era capaç de creure el que estava passant, pensava: ¡No pot ser! No pot ser! És impossible!

Em va prendre un temps adonar-me que la gràcia de Déu, segur estic que per mediació de la Mare de Déu, s'havia vessat sobre mi.

Ja no es tractava de llegir el testimoni de guarició d'una altra persona a qui el Senyor havia beneït amb la seva gràcia i sorprendre'm i alegrar-me per ells... No, el Senyor acabava d'escriure a la meua vida. Ni tan sols li havia demanat rebre una guarició, però per la seva entranyable misericòrdia, i en la seva meravellosa providència Ell va voler regalar-me la gràcia d'una guarició física. Glòria a Déu!

I... Què va passar després?

Avui, en el moment d'escriure aquest article, ja han passat prop de dos anys.

Abans de la meua guarició tenia un episodi migranyós cada mes o cada dos mesos de manera ordinària, que em resultava totalment incapacitant. La vida ha portat, com és normal, temps de manca de descans o moments d'estrès, que aleshores eren purs detonants del procés migranyós, però puc afirmar, i Déu sap que dic

la veritat, que aquests dos anys no he experimentat cap nova crisi de migranya.

La migranya va desaparèixer aquell dia per no tornar-hi més. Glòria a tu Senyor Jesús! És el moment de donar testimoni: Jesús és viu! Al-leluia!

A tu que em llegeixes. 😊

Pretenia fer un breu article per anunciar allò que Déu ha fet en mi i finalment ha estat una mica extens. Que hagi arribat fins aquí

em parla de la teua set de Déu, del teu amor a Crist i a la Mare de Déu, de qui ha estat aquesta bona obra que aquí t'he explicat.

Però vull acabar convidant-te, no només a alegrar-te amb mi, sinó a adonar-te de com n'és de meravellosa la providència de Déu, que també actua avui a la teua vida. Que la lectura d'aquest testimoni serveixi per desafiar-te i t'ajudi a seguir amb fe i senzillesa les indicacions de l'Esperit Sant.

Recorda: No tens res a perdre! Déu es manifesta en les coses senzilles.

És cert, els actes de fe ens obliguen a sortir de la nostra comoditat, del que estem acostumats a fer, fins i tot de vegades ens obliguen a passar per sobre del nostre "prestigi" i superar la vergonya... Però fer un acte de fe sempre t'ajudarà a créixer i podràs viure a les teves carns la glòria de Déu.

T'atreveixes?

QUÈ VA PASSAR A LOURDES?

Les aparicions foren aprovades per l'Església Catòlica ben aviat, el 18 de gener de 1862, declarant com un fet cert que la Immaculada Verge Maria s'havia aparegut realment a Bernadette Soubirous.

Bernadette va ser canonitzada gràcies a les seves virtuts heroiques d'humilitat, obediència i paciència davant del patiment continu. La seva fe indestructible i el seu silenci contemplatiu van transformar el seu dolor en un lliurament espiritual, demostrant que la seva santedat no radicava en el fet d'haver vist la Verge, sinó en la seva capacitat per estimar en l'adversitat.

Preguem junts!

Senyor, et dono gràcies per totes les grans benediccions que has vessat a la meua vida, aquelles de les quals soc conscient i tantes altres que m'han passat desapercebudes. Gràcies Jesús!

Et demano tenir una nova docilitat per escoltar les inspiracions del teu Esperit Sant, dóna'm la senzillesa dels nens, que són capaços de rebre sense dubtar, sense posar en quarantena.

I, finalment, dóna'm la fortalesa i el valor per fer actes de fe a la meua vida. Que l'obediència a les teves inspiracions no sigui per a mi una pedra d'ensopegada sinó un camí de santedat que em permeti veure la teua glòria.

Amén.

Mare de Déu de Lourdes...
- **prega per nosaltres.**

Santa Bernadette Soubirous...
- **prega per nosaltres.**

JOSÉ ÁNGEL ORTEGA
MEMBRE I RESPONSABLE DE LA
"COMUNITAT DÉU AMB NOSALTRES"

**COMUNITAT
DÉU AMB NOSALTRES**
Deuambnosaltres.ueuo.com

Som una comunitat carismàtica catòlica fundada a Barcelona el 24 d'agost del 2016. La nostra vocació, la crida que Déu ens fa, consisteix a ser missioners al cor del món.

Com ho fem? Amb una vida de forta unió a Crist per poder proclamar-lo a tots els homes i dones al món actual.

Els carismes fundacionals que viuen a la seva vida quotidiana els membres de la comunitat són

quatre: l'adoració, la compassió, l'evangelització i la lloança.

Tots els membres de la comunitat hem viscut l'experiència de l'Efusió de l'Esperit Sant.

Si necessites pregària de guarició, et convidem a posar-te en contacte amb nosaltres. Serà un honor poder pregar per tu. Telèfon: +34653406436 (WhatsApp).

Comunitat Déu amb Nosaltres
<https://deuambnosaltres.ueuo.com>